

นิพนธ์ต้นฉบับ

การพัฒนาแบบวัดสุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being Scale-PWBS) ฉบับภาษาไทย

ญาดา ธงธรรมรัตน์, ปร.ด.*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อแปลแบบวัดสุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being Scale-PWBS) จากภาษาอังกฤษเป็นฉบับภาษาไทย และทดสอบความตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย

วัสดุและวิธีการ การวิจัย Validity study ในกลุ่มตัวอย่าง 122 คน เป็นประชาชนไทย อายุ 14-60 ปี อ่านเขียนหนังสือภาษาไทยได้ ไม่มีประวัติการเจ็บป่วยทางจิตเวช เก็บข้อมูลความตรงและความเที่ยงด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ดัชนีวัดความสุขคนไทย และแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความตรงด้วย Pearson Correlation และวิเคราะห์ความเที่ยงด้วย Cronbach's alpha

ผล ความตรง (Concurrent validity) ของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทยทั้งฉบับ เท่ากับ .510 และองค์ประกอบย่อยแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย ด้าน 1) เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) 2) ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (Environment mastery) 3) พัฒนาตนเอง (Personal Growth) 4) สัมพันธภาพทางบวก (Positive relationship with others) 5) จุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in life) และ 6) ยอมรับตนเอง (Self-acceptance) เทียบกับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย เท่ากับ .289, .414, .380, .395, .479, .488 ตามลำดับ ความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทยทั้งฉบับ เท่ากับ .901 และองค์ประกอบย่อยรายแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย 1) เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) 2) ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (Environment mastery) 3) พัฒนาตนเอง (Personal Growth) 4) สัมพันธภาพทางบวก (Positive relationship with others) 5) จุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in life) และ 6) ยอมรับตนเอง (Self-acceptance) เท่ากับ .470, .622, .643, .674, .516, .760 ตามลำดับ

สรุป แบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทยมีความตรงเท่ากับ .510 และมีความเที่ยงเท่ากับ .901

คำสำคัญ สุขภาวะทางจิต แบบวัดทางจิตวิทยา การแปลย้อนกลับ

*โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมาราชชนกรินทร์

ติดต่อผู้นิพนธ์ email: bbyadapings@gmail.com

Original Articles

The developing of the Psychological well-being in Thai version

Yada Thongthammarat, Ph.D.*

Abstract

Objectives To translate the psychological well-being scale into Thai and tested its psychometric properties of the Psychological well-being in Thai version

Materials and Methods This was a validity study in 122 Thai population, aged 18-60 years who can read Thai fluency and never been diagnosed with any psychiatric conditions. Research instrument were the Thai Happiness Index-15 and the translated Psychological well-being. Data were analyzed by using descriptive statistic, Pearson Correlation, and Cronbach's alpha

Results Concurrent validity of the Psychological well-being in Thai version was .510, and for 6 factors were as follow: Autonomy (.289) Environment mastery (.414) Personal Growth (.380) Positive relationship with others (.395) Purpose in life (.479) and Self-acceptance (.488). Reliability of the Psychological well-being in Thai version was .901 and in 6 factors were as follow: Autonomy ($\alpha = .470$) Environment mastery ($\alpha = .622$) Personal Growth ($\alpha = .643$) Positive relationship with others ($\alpha = .674$) Purpose in life ($\alpha = .674$) and Self-acceptance ($\alpha = .760$).

Conclusion Validity of the Psychological well-being in Thai version was .510 and total reliability was .901

Keywords: psychological well-being, psychological test, back-translation method

* Nakhon Ratchasima Ratchanakarin Psychiatric Hospital

Corresponding author email: bbyadaping@gmail.com

บทนำ

สุขภาวะทางจิต^{1,2} มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) เป็นตัวของตัวเอง (autonomy) คือ มีความมุ่งมั่น และมีอิสระทางความคิด สามารถยืนหยัดต่อแรงกดดันทางสังคม ควบคุมพฤติกรรมจากภายใน และประเมินตนเองจากมาตรฐานของตนเอง
- 2) ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม คือ มีทักษะและความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบตัว จัดการกับกิจกรรมภายนอกที่เข้ามา และสร้างให้เกิดประโยชน์สูงสุดสามารถเลือกสิ่งที่เหมาะกับความต้องการและค่านิยมของตนเอง
- 3) พัฒนาค่านิยมของตนเอง คือ รู้สึกต้องการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มองเห็นชีวิตคือการพัฒนาและเติบโต ไปสู่ประสบการณ์ใหม่
- 4) สัมพันธภาพทางบวก คือ มีความอบอุ่น และเชื่อมั่นในสัมพันธภาพกับผู้อื่น เข้าใจในเรื่องราวการให้และการรับเพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างกันของมนุษย์
- 5) จุดมุ่งหมายในชีวิต คือ มีเป้าหมายและทิศทางในการดำเนินชีวิต รู้จักชีวิตในอดีตและปัจจุบันมีคุณค่า มีความเชื่อที่สามารถทำให้ดำรงชีวิตอย่างมีเป้าหมายและ
- 6) ยอมรับตนเอง คือ มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ยอมรับข้อดีข้อด้อยของตนเอง และรู้สึกดีกับชีวิตของตนเองในอดีต

แบบวัดสุขภาวะทางจิต³ วัด 6 องค์ประกอบ คือ 1) เป็นตัวของตัวเอง 2) ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม 3) พัฒนาค่านิยมของตนเอง 4) สัมพันธภาพทางบวก 5) จุดมุ่งหมายในชีวิต และ 6) ยอมรับตนเอง ค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำ (test-retest reliability) อยู่ระหว่าง 0.81 ถึง 0.88 และในแต่ละองค์ประกอบ มี internal reliability ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (α) ระหว่าง 0.86 ถึง 0.93^{4,5} แบบวัดสุขภาวะทางจิตมี 4 ฉบับ คือ 1) 84 ข้อคำถาม 2) 54 ข้อคำถาม 3) 42 ข้อคำถาม และ 4) 18 ข้อคำถาม⁵

การวัดทางจิตวิทยา (psychometrics) ในแต่ละองค์ประกอบ มีรายละเอียดดังนี้ anatomy ($\alpha=.71$), environment mastery ($\alpha=.78$), personal growth ($\alpha=.75$), positive relationships with others ($\alpha=.78$), purpose in life ($\alpha=.70$), and self-acceptance ($\alpha=.84$)⁶

แบบวัดสุขภาวะทางจิต เป็นแบบตอบด้วยตนเอง ค่าคะแนนจาก 1 ถึง 7 โดย 1 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยเล็กน้อย 4 = เฉย ๆ 5 = ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย 6 = ไม่เห็นด้วย 7 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก⁶ การคิดคะแนนเป็นภาพรวม และมีการกลับค่าคะแนนในข้อบางข้อ คำถาม แบบวัดนี้ไม่มีจุดตัดระดับของสุขภาวะ แต่เป็นการคิดคะแนนรวมเทียบกลุ่ม โดยกลุ่มที่สูงกว่า 75 เปอร์เซนต์ถือว่ามีความสุขทางจิตสูง และกลุ่มที่ต่ำกว่า 25 เปอร์เซนต์ถือว่ามีความสุขทางจิตต่ำ หรือสามารถแบ่งจากค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยกลุ่มสุขภาวะทางจิตสูง มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ย +1.5 และกลุ่มสุขภาวะทางจิตต่ำ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่าค่าเฉลี่ย -1.5⁵ ซึ่งมีการพัฒนาเพื่อหาค่าความตรงและความเที่ยงในหลายภาษา เช่น ภาษาจีน (ฮ่องกง และสาธารณรัฐประชาชนจีน) สำหรับในประเทศไทยมีการพัฒนาแบบวัดสุขภาวะทางจิตขึ้นตามแนวคิดของ Ryff แต่พบว่ายังไม่ครอบคลุมในการวัดองค์ประกอบของสุขภาวะทางจิตทั้ง 6 ด้านและใช้เฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุ⁷

การศึกษาโครงสร้างของแบบวัดสุขภาวะทางจิต⁸ ฉบับสั้นองค์ประกอบย่อยละ 3 ข้อ 6 องค์ประกอบรวมแบบทดสอบทั้งฉบับ 18 ข้อ เปรียบเทียบกับฉบับสมบูรณ์ที่พัฒนาในปีค.ศ. 1989 และปีค.ศ. 1994 พบว่า ฉบับปีค.ศ. 1989 เมื่อเปรียบเทียบกับแบบวัดความสุข มีค่าความตรง

แยกตามองค์ประกอบ Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life และ Self-acceptance เท่ากับ .36, .62, .25, .30, .42, .55 ตามลำดับ ฉบับปีค.ศ.1994 เมื่อเปรียบเทียบกับแบบวัดความสุข มีค่าความตรงแยกตามองค์ประกอบ Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life และ Self-acceptance เท่ากับ .31, .51, .16, .38, .41, .54 ตามลำดับ

การพัฒนาแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับสั้นสำหรับวัยรุ่นในประเทศไทย⁹ โดยพัฒนาจากแบบวัดสุขภาวะทางจิตของ Ryff ฉบับ 42 ข้อ เป็นภาษาจีน ตัดข้อความทางลบออกและเพิ่มข้อความทางบวกเข้าไป ได้แบบทดสอบฉบับสั้น องค์ประกอบย่อยละ 4 ข้อ 6 องค์ประกอบ รวมแบบทดสอบทั้งฉบับ 24 ข้อ ได้ค่าความตรงอยู่ระหว่าง .64 ถึง .89 และค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .77 ถึง .88

โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมาราชชนกรินทร์มุ่งเน้นการดูแลผู้ป่วยจิตเวชตามแนวทางการฟื้นฟูสุขภาวะ (Recovery) นักจิตวิทยาคลินิกจึงได้พัฒนาบริการจิตบำบัดให้สอดคล้องกับแนวทางการฟื้นฟูสุขภาวะด้วย Well Being-Therapy มาทดลองบริการแก่ผู้ป่วย ซึ่งแนวทางการบำบัดดังกล่าวมีพื้นฐานมาจาก Ryff's cognitive model of psychological well-being^{1,2} แต่แบบประเมินในการบำบัดยังเป็นการวัดสุขภาวะทางจิตในภาพรวม จึงต้องการแบบวัดสุขภาวะทางจิตที่เป็นภาษาไทยที่สามารถวัดองค์ประกอบย่อย เพื่อการติดตามสุขภาวะทางจิตของผู้ป่วยจิตเวชที่เหมาะสมในแต่ละองค์ประกอบย่อย จากการทบทวนวรรณกรรมแม้ว่าแบบ

ประเมินสุขภาวะทางจิตมีการแปลเป็นฉบับภาษาไทยแล้ว แต่พบว่าเป็นการแปลแบบประเมินที่เป็นชุดข้อคำถาม 84 ข้อและมีการทดสอบความตรงความเที่ยงในกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างน้อย¹⁰ และถึงแม้จะมีการหาค่า IOC รวมถึงมีค่า Internal Consistency ที่ค่อนข้างสูง แต่ยังมีจำนวนข้อคำถาม 63 ข้อ¹¹ จึงไม่เหมาะกับการนำไปใช้งานจริงในคลินิก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาแบบวัดสุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being Scale-PWBS) ฉบับภาษาไทยขึ้น ในกลุ่มประชาชนไทยทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามแบบวัดสุขภาวะทางจิตยังสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานทางจิตวิทยาคลินิก ใช้ติดตามสุขภาวะทางจิตในกลุ่มประชากรทั่วไป หรือใช้ในการวิจัยทางจิตวิทยา ทางสาธารณสุข หรืออื่น ๆ ได้เช่นกัน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแปลแบบวัดสุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being Scale-PWBS) จากภาษาอังกฤษเป็นฉบับภาษาไทย และเพื่อทดสอบความตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทยในกลุ่มประชาชนไทยทั่วไป

วัตถุประสงค์และวิธีการ

สำหรับการพัฒนาแบบวัดสุขภาวะทางจิตในครั้งนี้ เป็นการวิจัย Validity study ใช้เทคนิคการแปลย้อนกลับ¹²⁻¹⁷ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ 1) ผู้วิจัยแปลต้นฉบับแบบวัดสุขภาวะทางจิตจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย 2) ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย ครั้งที่ 1 3) นักภาษาศาสตร์แปลฉบับภาษาไทย ครั้งที่ 1 กลับเป็นฉบับแปลกลับภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1 โดยไม่เห็นต้นฉบับของแบบวัดสุขภาวะทางจิต

4) ตรวจสอบความตรงทางเนื้อหาด้วยกระบวนการ face validity นำแบบวัดสุขภาวะฉบับภาษาไทย ครั้งที่ 1 และฉบับแปลกลับภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1 มาเปรียบเทียบกับเนื้อหา concept equivalence โดยผู้แปลทั้งสองคนและผู้เชี่ยวชาญ จนกว่าจะมีการปรับข้อคำถามด้วยความเห็นที่ตรงกันทั้งสามคนว่า เนื้อหาการแปลฉบับภาษาไทยมีความหมายเดียวกันกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ 5) ผู้สมัครทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน และ 6) ทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย (internal reliability) และหาความสัมพันธ์กับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators-TMHI) ในกลุ่มตัวอย่าง การแปลภาษาเป็นกระบวนการสำคัญในการแปลแบบทดสอบ/แบบวัดข้ามวัฒนธรรม ซึ่งผู้แปลสามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับงบประมาณ ข้อจำกัด หรือบริบททางวัฒนธรรมตนเอง

กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนไทยที่ไม่มีประวัติโรคทางจิตเวช อ่านเขียนภาษาไทยได้ อายุ 18-60 ปี และยินยอมให้ข้อมูลผ่าน google form เลือกแบบสุ่มอย่างง่าย จำนวน 122 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวทางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Cochran กรณีไม่ทราบขนาดประชากรที่ชัดเจน^{18,19} ผู้วิจัยจึงใช้การคำนวณขนาดตัวอย่างสำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson's correlation ด้วยโปรแกรม G power โดยกำหนดค่า effect size เป็น 0.3 (medium) α err prop = 0.05 power = 0.95 รายละเอียดตามรูปที่ 2 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 115 คน และผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 10% รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 122 คน ผ่านการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมาราชชนครินทร์ เอกสารรับรองเลขที่ 003/2565 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2565

เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา และสุขภาพ 2) ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators: THI-15)²⁰ เป็นแบบประเมินความสุขด้วยตนเอง จำนวน 15 คำถาม เพื่อประเมินความสุขของคนไทยในประชาชนทั่วไป ในกลุ่มอายุ 15-60 ปี ไม่จำกัดเพศ สามารถอ่านออกเขียนได้ในกรณีที่ไม่สามารถอ่านด้วยตนเองได้ อาจใช้วิธีให้บุคคลอื่นอ่านให้ฟังและผู้ตอบแบบประเมินเป็นผู้เลือกคำตอบด้วยตนเอง การศึกษาความตรงร่วมสมัย (concurrent validity) กับดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย พบความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์อันดับของสเปียร์แมน (Spearman's correlation coefficient) เท่ากับ 0.49 และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) โดยมีค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.70 3) แบบวัดสุขภาวะทางจิต (Psychological Well-being Scale)³ วัด 6 องค์ประกอบคือ (1) เป็นตัวของตัวเอง (2) ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (3) พัฒนาตนเอง (4) สัมพันธภาพทางบวก (5) จุดมุ่งหมายในชีวิต และ (6) ยอมรับตนเอง ค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำ (test-retest reliability) อยู่ระหว่าง 0.81 ถึง 0.88, และในแต่ละองค์ประกอบมี internal reliability ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (α) ระหว่าง 0.86 ถึง 0.93 4,5 จำนวน 42 ข้อคำถาม เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามผ่าน Google form จนกลุ่มตัวอย่างครบ 122 คน วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ Concurrent

validity ระหว่างแบบวัดสุขภาวะทางจิต (PWBS) กับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators – THI) ด้วยค่า Pearson Correlation และวิเคราะห์ Reliability และ Internal consistency ด้วยค่า Cronbach’s alpha

ผล

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 122 คน โดยเป็นเพศหญิงจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 เพศชายจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 และเพศทางเลือกจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 กลุ่มตัวอย่างอายุ 18 ถึง 30 ปีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุ 31 ถึง 45 ปีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 31 อายุ 46-60 ปีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ปริญญาตรี

จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 สูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 สุขภาพแข็งแรงไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 77 มีโรคประจำตัว ได้แก่ เบาหวาน ความดัน ฯลฯ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 33 ภูมิลำเนาภาคกลางจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 ภาคเหนือจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ภาคใต้จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 อาชีพว่างงานจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 งานอิสระจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ค้าขายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 รับจ้างจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 รับราชการจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และอื่น ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ภายในระหว่างองค์ประกอบย่อยของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย

องค์ประกอบย่อย						
แบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย	AU	EM	PG	PR	PL	SA
1. เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy: AU)	-					
2. ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (Environment mastery: EM)	.560**	-				
3. พัฒนาดตนเอง (Personal Growth: PG)	.543**	.678**	-			
4. สัมพันธภาพทางบวก (Positive relationship with others: PR)	.411**	.624**	.691**	-		
5. จุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in life: PL)	.362**	.553**	.623**	.563**	-	
6. ยอมรับตนเอง (Self-acceptance: SA)	.431**	.604**	.660**	.664**	.618**	-

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

จากตารางที่ 1 พบว่าความสัมพันธ์ภายในระหว่างองค์ประกอบย่อยแบบวัดสุขภาวะทางจิต ฉบับภาษาไทย อยู่ระหว่าง .362 ถึง .678 โดยพบว่ามีความสัมพันธ์สูงสุดระหว่างสัมพันธ์ภาพทางบวก (Positive relationship with others)

และพัฒนาตนเอง (Personal Growth) และความสัมพันธ์ต่ำสุดระหว่าง เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) และจุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in life)

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย แบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย และดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย

แบบวัด	แบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย	องค์ประกอบย่อยของแบบวัดสุขภาวะทางจิต ฉบับภาษาไทย					
		AU	EM	PG	PR	PL	SA
ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย	.510**	.289**	.414**	.380**	.395**	.479**	.488**

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

จากตารางที่ 2 พบว่าความตรง (Concurrent validity) ของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย เทียบกับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation) เท่ากับ .510 และหากพิจารณาองค์ประกอบย่อยของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย พบว่า ความตรง

(Concurrent validity) ขององค์ประกอบย่อยแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย ด้าน Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life, Self-acceptance เทียบกับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย เท่ากับ .289, .414, .380, .395, .479, .488 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีวัดความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) ด้วย Cronbach's alpha ภาพรวม และองค์ประกอบย่อยของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย

	N of Items	Cronbach's Alpha
แบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย	42	.901
Autonomy	7	.470
Environment mastery	7	.622
Personal Growth	7	.643
Positive relationship with others	7	.674
Purpose in life	7	.516
Self-acceptance	7	.760

วิจารณ์

ความตรง (Concurrent validity) ของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย เทียบกับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย มีค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation) เท่ากับ .510 และหากพิจารณาองค์ประกอบย่อยของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย พบว่ามีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับการหาความตรงและความเที่ยง ปีค.ศ.1989 และปีค.ศ.1994 พบว่าฉบับปีค.ศ.1989 เมื่อเปรียบเทียบกับแบบวัดความสุข มีค่าความตรงแยกตามองค์ประกอบ Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life และ Self-acceptance เท่ากับ .36, .62, .25, .30, .42, .55 ตามลำดับ ฉบับปี 1994 เมื่อเปรียบเทียบกับแบบวัดความสุข มีค่าความตรงแยกตามองค์ประกอบ Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life และ Self-acceptance เท่ากับ .31, .51, .16, .38, .41, .54 ตามลำดับ⁸

เมื่อเปรียบเทียบการศึกษาแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับสั้น (18 ข้อคำถาม) ของ Ryff⁹ ที่พบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อยในแบบวัดสุขภาวะทางจิตกับแบบประเมินความสุข ด้าน Autonomy .08, Environment mastery .40, Personal Growth .15, Positive relationship with others .26, Purpose in life .13, Self-acceptance .36 ตามลำดับ กับการศึกษาครั้งนี้ พบความตรงและความเที่ยงที่ค่อนข้างสูงกว่าแสดงถึงแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับสั้น อาจ

ไม่สามารถวัดองค์ประกอบย่อยได้ดีเทียบเท่ากับฉบับปกติ การศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ คือ เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้วัดสุขภาพจิตด้านบวก คือ ความสุข เพียงอย่างเดียว สำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไปควรเพิ่มแบบวัดผลทางจิตวิทยาที่สอดคล้องกับองค์ประกอบย่อยแต่ละด้าน ได้แก่ Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life, Self-acceptance เพื่อให้มีความตรงในการวัดสุขภาวะทางจิตได้หลากหลายมิติมากขึ้น และแบบวัดสุขภาวะทางจิตมีค่าความตรงและความเที่ยงที่สามารถนำไปใช้ในกลุ่มประชาชนทั่วไป หรือใช้ติดตามความก้าวหน้าของผู้ที่เข้ารับการบำบัดจิตบำบัดตามแนวทาง Well-Being Therapy

สรุป

ความตรง (Concurrent validity) ของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทยทั้งฉบับเท่ากับ .510 และองค์ประกอบย่อยแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย ด้าน Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life, Self-acceptance เทียบกับดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย เท่ากับ .289, .414, .380, .395, .479, .488 ตามลำดับ ความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทยทั้งฉบับ เท่ากับ .901 และองค์ประกอบย่อยรายแบบวัดสุขภาวะทางจิตฉบับภาษาไทย ด้าน Autonomy, Environment mastery, Personal Growth, Positive relationship with others, Purpose in life และ Self-acceptance เท่ากับ ($\alpha = .760$) .470, .622, .643, .674, .516, .760 ตามลำดับ

เอกสารอ้างอิง

1. Fava GA. Well-Being Therapy: Treatment Manual and Clinical Applications. German: KARGER; 2016.
2. Ruini C, Fava GA. Clinical Applications of Well-Being Therapy. In Linley PA, Joseph S, editors. Positive psychology in practice. John Wiley & Sons, Inc; 2004. p. 371–87.
3. Ryff CD. Psychological Well-Being Revisited: Advances in the Science and Practice of Eudaimonia. psychotherapy and Psychosomatics 2014;83:10-28. doi:10.1159/000353263
4. Ryff CD. Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. Journal of Personality and Social Psychology 1989; 57(6):1069-81. doi:10.1037/0022-3514.57.6.1069
5. Ryff CD. 14-items handout of Psychological Well-Being Scale. Institute on Aging. University of Wisconsin. US.; 2012.
6. ICPSR. MIDUS projects. 2016 [cited 2016 May 20]. Available from: <https://www.icpsr.umich.edu/web/ICPSR/studies/37095>
7. Warupsorn R. The effect of personal growth group on psychological well-being of the elderly. (Master). Bangkok: Chulalongkorn University; 2006.
8. Ryff CD, Keyes C. The Structure of Psychological Well-Being Revisited. Journal of Personality and Social Psychology 1995;69:719-727. doi:10.1037/0022-3514.69.4.719
9. Chan D, Chan L, Sun I. Developing a Brief Version of Ryff's Scale to Assess the Psychological Well-Being of Adolescents in Hong Kong. European Journal of Psychological Assessment 2017;35:1-9.
10. อภากร เปี้ยนนิม, พูลพงศ์ สุขสว่าง, ปิยะทิพย์ ประจุพรหม. การพัฒนามาตรวัดความพึงพอใจทางจิต. วารสารพยาบาล 2563; 69(2):30-36.
11. Chaleeraktragoon T, Taesilapasathit C. Family influence on career choices as a predictor for psychological well-being of Thai university students. Journal of Liberal Arts, Thammasat University 2022;22(2):300-315. doi:10.14456/lartstu.2022.24
12. Beaton DE, Bombardier CF, Ferraz MB. Guidelines for the Process of Cross-Cultural Adaptation of Self-Report Measures. SPINE 2000; 25(24):3186-91.
13. Cha ES, Kim KH, Erlen JA. Translation of scales in cross-cultural research: issues and techniques. Journal of Advanced Nursing 2007;58(4):386-95.
14. Chan TSF, Lam LCW, Chiu HFK. Validation of the Chinese version of the Zarit Burden Interview. Hong Kong Journal of Psychiatry 2005;15(1):9-13.

15. Sawasdipani N, Tiansawad S. Instrument Translation for Cross-Cultural Research: Technique and Issues to be considered. Thai Journal of Nursing Council 2011; 26(2):19-28.
16. Silpakit O, Silpakit C, Chomchuen R. Psychometric study of the Thai version of Zarit Burden Interview in psychiatric caregivers. Journal of Mental Health of Thailand 2015;23(1):12-23.
17. Tang JY, Ho AH, Luo H, Wong GH, Lau BH, Lum TY, et al. Validating a Cantonese short version of the Zarit Burden Interview (CZBI-Short) for dementia caregivers. Aging Ment Health 2016; 20(9): 996-1001.
18. Uakarn C, Chaokromthong K, Sintao N. Sample Size Estimation using Yamane and Cochran and Krejcie and Morgan and Green Formulas and Cohen Statistical Power Analysis by G*Power and Comparisons. APHEIT INTERNATIONAL JOURNAL 2021; 10(2):76-88.
19. วิมลภ รัษฎัตรานนท์. การหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย: มายาคติในการใช้สูตรของทาโรยามาเนและเครทซี-มอร์แกน. วารสารสหวิทยาการวิจัย 2562 ฉบับบัณฑิตศึกษา; 8(1), 11-28.
20. กรมสุขภาพจิต.ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย Thai Happiness Indicators (THI-15). [อินเทอร์เน็ต]. 2545 เข้าถึงได้จาก: www.dmh.go.th/test/download/files/thi15.pdf